

10. Stående vidor stona, god eter får man rono,  
 Mit ill och falsket bor. I era böga burar vi mången  
 Ejsman luvor, sa fler än mången lör.

11. Jag er ju nogslut länner, Vi är så goda wän-  
 ner Med tem som plägar ha; Men när de pengor wadra  
 Vi kunnit ill er skädra, Då är er wänskap slut.

12. Den Gynsta kanner nara. Ervärbruna och bru-  
 neta, Den är så slott och fin; Men så af tem jag kunnit,  
 Com ha mitt biera kunnit Med sin förskada min.

13. (Gästet.) Fider fina, Maria och Fruina, De  
 sensten rätt förstå; Och genast wär båden Och breda ut  
 granliten wäl de en Dittelse) så.

14. Beslute Lurimor, Gvettlor, Örtimor, Jag  
 räknar öfwer ett; Jag får er försket kenna, Men vill  
 bliet något nämna, Swad jag har bört och lör.

15. Jag kan er ei berömma, Och er ei eller kenna,  
 Der vaktar ide mig; Men kunnit ofta gale, När man  
 bliet stälar stälar, Men kunnit ide lör.

16. Vi wärthaber de wälst, Com bäst lör och  
 följad, Vi lör er påligt rite; Den som tem vill omröda,  
 Går ei tef anstigt städa, För n kan betalt tef wile.

17. Och om kan angara lör, Och lör tef lör  
 ret, Vi följad tem igen. Com Lurimannen lör: En  
 it mång bultur äger, En lörig bar lör en.

18. Ja, äfwen tef lörimor, En mång af uela  
 gwinor, Den man kan städa så. Sit anstigt följad  
 Och om sin swagbet tölle, Der lörig wi följad.

19. Men ad! ill lörig rite, Vi följad; — Jag  
 sett lör, Der fider ba bebag; För andra lörig gwinor,  
 Jag följad tem gwinor, Och wadde som en bag.

20. Wärlententlor.

21. Xpist lör, wile och en treflede stäbaler.

GS 1165

Swänne mycket wadra

# W i s o r.

Den Första:

Swad glada, muntra njien, etc.

Den Andra:

I min ungdom det roar mig att sjunga, etc.

20. Jag äld och lörig lör, Och wi gild följad fram.  
 I staden lörig lör; Men lörig lör, Och blotet i  
 mig rödet, Och wi gild följad fram.

21. Ett-kandus wi lörig lör, Der lörig lör  
 bitna, Och wi lörig lör. Men lörig lör om paratist  
 Cäg ut på tef wile, Gild mig i lörig lör.

22. Går lörig glas och bider, Går bänja wadra  
 fider, Och lörig lör om bider, Com enstigt de lörig lör  
 gar, Går lörig lör om bider, Gild mig i lörig lör.

23. I lörig lör, Och lörig lör om bider, Gild mig i lörig lör.  
 fider bider och en; De lörig lör om bider, Gild mig i lörig lör.

24. Går lörig lör om bider, Gild mig i lörig lör.  
 Com lörig lör om bider, Gild mig i lörig lör.

25. Jag lörig lör om bider, Gild mig i lörig lör.  
 ut lörig lör om bider, Gild mig i lörig lör.

26. Går lörig lör om bider, Gild mig i lörig lör.  
 fider bider och en; De lörig lör om bider, Gild mig i lörig lör.

27. Wärlententlor.

28. Ja, äfwen tef lörimor, En mång af uela  
 gwinor, Den man kan städa så. Sit anstigt följad  
 Och om sin swagbet tölle, Der lörig wi följad.

29. Men ad! ill lörig rite, Vi följad; — Jag  
 sett lör, Der fider ba bebag; För andra lörig gwinor,  
 Jag följad tem gwinor, Och wadde som en bag.

30. Wärlententlor.

31. Xpist lör, wile och en treflede stäbaler.

10. När som jag urvä demorten tänker, Der föräl-  
 dras och sysson jag bar, Jag besinnar, emot deras wilsa  
 Jag rest bort och olodig war.
11. Detta får jag med tiden betala, Då åt andra en  
 tjennare jag är; Jag gild ut till, att werlden ersara; Hen-  
 nes falskhet jag nu känna lär.
12. Quällen stundar och solen går neder Och mitt nö-  
 je slutas i dag; Aldrig stundar för mig eller eder Någon  
 säll eller nöjsamer dag.
13. Wilt jag sofwa ell' wilt jag waka, Så wilt oro  
 all glädje förtä, Då lilla wännen jag för allid ställ sakna  
 Och med sorgen jag ensam blir qwar.
14. Sde må du dock tro att jag förjer Mig till döds  
 fastän gunst jag ej får, Ty nog tiden som allt fördöljer,  
 Skall wäl säkert och läsa min' får.
15. Sitt förwäl önskar jag nu att taga Utaf dig nu  
 min älskade mö; må du smärtan och sorgen fordraga Då  
 jag för eller sen' måjle dö.

De äro långt borta, de äro ej här  
en frimling jag är; Mina ungdomsbekanta och vänner  
9. Ungen är det som mig mera tänner, Bland oss

mitt försvinnande mig:  
8. Linten går jag vid ut att bestå, För att lugna  
mitt hjerta och sin. Men för mig fall en kante så färdig

7. Han väl tänkte den bogen kan komma, En linung  
kom bar rasar förbi. En till hjerta med smärta skall äng

6. Jag går här bland blommande blar Och mitt hjerta  
är utan all ro, Mitt hjerta minner mig om gången jag såd  
la. Jag går här bland blommande blar Och mitt hjerta

5. Bredan bärvar tu mig bärvarit, Bredan bärvar  
tu mig bärvarit; Ungen när sig och det verlden kan gifva

4. En rof bär jag vad klamrar, Svälten minne mitt  
hjerta skall bo; Men en gång, och sen en gång, Den

3. Den den blommande till är framman, Bifallan mör  
den i förskottet; Mina är det som mig om mig om mig om mig

2. Bredan bärvar tu mig bärvarit, Bredan bärvar  
tu mig bärvarit; Ungen när sig och det verlden kan gifva

1. Den den blommande till är framman, Bifallan mör  
den i förskottet; Mina är det som mig om mig om mig om mig

Stämning af en Diktning

Stämning af en Diktning

6

31. Jag såg i gröna parken En Jägare på marken,  
Han lade sista ann; Fast krutet lade smälte, Han dufwan  
likväl fällde, Så godt som någon an.

32. De tycka flickor söta, Sj wänligen och möta, När  
vi vill till dem gå; Sj her' af kärlekbyra, Att de sig  
knappst kan styra, När andan faller på.

33. De är i vackra seder, I snuggahet och i kläder,  
Lit Hollands flickor snäll; Derföre och Sjömänner Sj de-  
ras bästa wänner, Och bästa på hwar qväll.

34. Men flickor uti Norden, De bästa är på jorden,  
Som man kan lita på; Der har jag endast funnit, Dem  
som mitt hjerta vunnit, Om jag skall säga så.

35. Rasta på vittra hästen, Der Borgaren och Presten  
De rida i galopp; Men hör Nertuni gassar Hur stynde-  
samheten baslar Dem uti märken opp.

## Sjömans. Visa.

Swad glada, muntra nöjen, De gofvar ha, som plöjen  
Nertuni återfält; När vi vårt handtverk drifwa, Kan vi  
ej buswilt blifwa, Lustkretsen är vårt tält.

2. När vi oss rusta klara, Att ut åt rynden fara,  
Till saknad åt en hwar, Sj flicka med åt stranden, Jag  
då med warma handen Ett redligt afsked tar.

3. Hwärt sedan vi oss wänder Kring alla werldens  
länder Wi träffa flickor stön; Fast många glömt att spa-  
ra Den dyrbaraste wara, Som fins bland flickors stön.

4. Bland Engelska Fruntimmer, Ja tusentals man fin-  
ner, Som på ett målligt sätt Fortjena kan sin föda, För-  
utan någon möda, Blott de lärt sonsten rätt.

5. Den som dem vill besöka, Sitt nöje att föröka,  
Han snart erfara får, Att han för sina pengar Sj sura  
efterslängar Och ofta djupa får.

6. Den sin utvalda flicka Ser god likör att dricka,  
Han är det bästa män; Men vill han sedan noka En  
flund med henne leka, Måst han på dörren haka.

7. Sj Frankrikes Wampeller De är ej såure beller,  
Att taga must och mäg; I smul och i romada De dag-  
ligt måste bada, Om de skall hålla färg.

8. På danshus och speltal El alla slags mirak  
Man bortals af dem ser; Der herrar och munjörer Sj  
läffe och liforer Sj sina jungfrur ger.

9. När som de törstlig blifwa, Sj plägar man dem  
gifwa Ett glas med lemonad; Och när de hunnit dricka,  
Sj hwar en med sin flicka Ut på en promenad.